

עפ"ג 10052/09/22 - מדינת ישראל נגד מיניצ'יל אדיס

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 10052-09-22 מדינת ישראל נ' אדיס
תיק חיצוני: 16645/2018

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
מעוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מיניצ'יל אדיס
בשם המערערת:	עו"ד יפעת פנחסי
בשם המשיב:	עו"ד עאטף פרחאט

החלטה

א. כללי

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב, בשל ערעור שהגישה המערערת על קולת העונש.

ב. רקע תמציתי והבקשה

2. המשיב, צעיר כבן עשרים וארבע, הודה במסגרת הסדר טיעון בכך שהניף לעבר אחיו בקבוק בירה שבו אחז, שבר אותו על ראשו וגרם לו חבלה של ממש, והכל בשל סירובו של האח לשלם עבור מוצרים שביקש המשיב לרכוש. תחילה הורשע המשיב בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אולם בהמשך ולאחר הליך טיפולי שעבר המשיב ההרשעה בוטלה, והוטלו עליו 200 שעות שירות לתועלת הציבור, וכן צו מבחן והתחייבות בסך 5,000 ₪ (גזר דין מיום 6.7.22).

3. המערערת הגישה ערעור על ביטול ההרשעה ועל קולת העונש. בערעור נטען, בין היתר, כי לא התקיים איזה מן התנאים הנדרשים לצורך חריגה מן הכלל בדבר הרשעה, וכי המעשים שבצע המשיב מחייבים ענישה מוחשית וחמורה יותר מזו שהוטלה.

4. בד בבד עם הגשת הבקשה עתרה המערערת לעכב את ביצוע עונש השירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב, שכן לטענתה ביצוע העונש יפגע בסיכויי הערעור.

5. המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי גם אם יוחל בביצוע השירות לתועלת הציבור לא יהיה בכך כדי לפגוע בסיכויי הערעור. המשיב מוסיף וטוען כי עיכוב ביצוע השירות יקטע את הרצף השיקומי שלו.

6. טענות הצדדים נשמעו גם בדיון שנערך מוקדם יותר היום.

עמוד 1

ג. דיון והכרעה

7. דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע בהחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע גזר דין יש לשקול שיקולים שונים, מהם הנוגעים לאינטרס הציבורי ומהם הנוגעים לנידון (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). כאשר מדובר בבקשה לעכב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור או מאסר בדרך של עבודות שירות בשל ערעור על קולת העונש, הרי שבמסגרת האינטרס הציבורי יש לשקול גם את הצורך "להותיר לערכאת הערעור בענייני ענישה מירוח שיקול דעת רחב ככל הניתן, ולהימנע, בגדר האפשר, מכבילת שיקול דעתה בסד של נתונים מקובעים העלולים להגבילה בקביעת ענישה ראויה" (ע"פ 55/06 מדינת ישראל נ' זלינגר (15.1.2006)). על כן, הנטייה במקרים כגון אלה היא לעכב את ביצוע העונש, כדי שלא ליצור מעשה עשוי שעלול להגביל את שיקול דעת ערכאת הערעור (ראו למשל: ע"פ 2929/02 מדינת ישראל נ' סבירסקי (18.6.2002); ע"פ 5112/05 מדינת ישראל נ' זלדטי (21.6.2005); ע"פ 5986/10 מדינת ישראל נ' פלוני (13.8.2010)).

9. יתר על כן, כאשר מדובר בעונש של שירות לתועלת הציבור, הרי שהסמכות להטילו מותנית בכך שלא ייגזר עונש מאסר בפועל. במובן זה, אם לא יעוכב ביצוע העונש והערעור יתקבל באופן שהמשיב יורשע ואף יוטל עליו מאסר בפועל, עלול להיווצר מצב שבו בדיעבד יתברר כי המשיב ביצע עונש שלא היה מקום להטילו עליו (השוו: בש"פ 1494/92 מדינת ישראל נ' צוברי, פסקה 4 (1.4.1992)).

10. הנה כי כן, האינטרס הציבורי במקרה כגון דא תומך בעיכוב ביצוע העונש.

11. שקלתי את טענת המשיב שלפיה עיכוב הביצוע עצמו "יפגע ברצף השיקומי" שלו. גם בהנחה שיש ממש בשיקול זה, הרי שעוצמתו אינה מצדיקה להגיע למסקנה שונה בעניין הבקשה. יש לקוות כי בין אם יידחה ערעור המערער ובין אם יתקבל, המשיב ימשיך בתהליך שיקומו המבורך.

12. הבקשה מתקבלת אפוא.

13. ניתן להשיג על החלטה זו בהתאם להוראות הדין.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.